UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria. ij. post d[omi]nica[m] palma[rum]. Tex. euange. Joa[n] ca. xij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

Feria .iij. poſt dñicā palmaꝝ.
Tex. euange. Ioā ca. xij.

Ante ſex dies paſce ve-
nit Ieſus Bethaniā:
vbi fuerat lazarꝰ mor-
tuꝰ quē ſuſcitauit ieſꝰ.
Fecerūt aūt ei cenā ibi. ⁊ Mar-
tha miniſtrabat. Lazarꝰ ꝟo vnus
erat ex diſcūbētibꝫ cū eo. Maria
ꝗ accepit librā vnguēti nardipi-
ſtici p̄cioſi: ⁊ vnxit pedes ieſu: ⁊
extersit capillis ſuis pedes eiꝰ
⁊ domꝰ impleta eſt ex odore vn-
guenti. Dicit ergo vnꝰ ex diſci-
pulis ſuis Iudas ſcariothis: q
erat eum traditurꝰ. Quare hoc
vnguentū nō venijt trecētis de
narijs et datū eſt egenis? Dixit
aūt hoc non qꝛ de egenis ꝑtine-
bat ad eū: ſed qꝛ fur erat: ⁊ locu
los habēs: ea q mittebant por-
tabat. Dixit ergo ieſus. Sine il
lā vt in die ſepulture mee ſuet
illud. Paꝑes em̄ ſp habebitis
vobiſcū: me aūt nō ſp habebitꝭ
vobiſcū. Cognouit ergo turba
multa ex iudeis qꝛ illic eſſet: et
venerūt nō ꝓpter ieſū tm̄: ſed vt
Lazaꝝ viderēt quē ſuſcitauit a
mortuis. Cogitauerūt aūt pri-
cipes ſacerdotū vt lazarū inter
ficerent: qꝛ multi ꝓpter illū abi-
bant ex iudeis ⁊ credebāt in ie-
ſum. In craſtinū āt turba mul-
ta q ꝯuenerat ad diē feſtū cū au
diſſet qꝛ venit ieſus hierlymaꝫ:
acceperūt ramos palmaꝝ: et ꝓ-
ceſſerūt obuiam ei ⁊ clamabāt:
Oſanna: benedictus q venit in
noīe dn̄i rex iſrael. Et inuenit ie
ſus aſellum ⁊ ſedit ſuꝑ eū ſicut
ſcriptū ē. Noli timere filia ſion
Ecce rex tuus venit ſedēs ſuꝑ
pullum aſine. Hoc nō cognoue
runt diſcipuli eius primum ſed
qn̄ glorificatꝰ eſt Ieſus: tunc re
cordati ſunt qꝛ hec erāt ſcripta
de eo: et hec fecerūt ei. Teſtimo
nium ergo ꝑhibebat turba que
erat cum eo quando Lazaꝝ vo
cauit de monumento: ⁊ ſuſcita-
uit eum a mortuis. Propterea
et obuiā venit ei turba quia au
dierūt eum feciſſe hoc ſignum.
Phariſei ꝗ dixerunt ad ſemet-
ipſos. Videtis quia nihil profi-
cimus. Ecce mūdus totus poſt
eū abijt. Erāt aūt gētiles qdaꝫ
ex his qui aſcenderāt vt adora-
rēt in die feſto. Hi ergo acceſſe-
rūt ad philippū q erat a Beth-
ſaida galilee: et rogabāt eū dicē
tes Domine volumus ieſum vi
dere. Venit philippus et dicit
andree. Andreas rurſum ⁊ phi
lippus dixerūt ieſu. Ieſus autē
reſpondit eis dicēs Venit ho-
ra: vt clarificetur filius hoīs.
Amen amē dico vobis: niſi gra-
num frumenti cadens in terra
mortuū fuerit: ipſum ſolū ma-
net. Si autem mortuū fuerit:
multū fructū affert. Qui amat
aīam ſuam: ꝑdet eā: Et q odit
aīam ſuā in hoc mundo: in vitā
eternā cuſtodit eam. Siqs mi-
hi miniſtrat: me ſequat. Et vbi
ſum ego illic ⁊ miniſter meus erit
Siqs mihi miniſtrauerit: hono-
rificabit eū pr̄ meus. Nūc anīa
mea turbata ē. Et quid dicam.
Pater ſaluifica me ex hac hora.
Sed ꝓpterea veni in horā hāc
Pr̄ clarifica nomē tuū. Venit
ꝗ vox de celo: dicēs. Et clarifi-
caui et iteꝝ clarificabo Turba
ꝗ q ſtabat et audierat: dicebat:

tonitruū factū eē. Alij dicebāt.
Angelꝰ ei locutꝰ eſt. Rn̄dit ieſꝰ:
⁊ dixit. Nō ꝑpter me vox hec ve
nit: ſꝫ ꝑpter vos. Nūc iudiciū ē
mōi. Nūc pꝛiceps huiꝰ mōi eij⸗
ciet̄ foꝛas. Et ego ſi exaltatꝰ fue
ro a terra: oīa trahā ad meipm̄.
Hoc aūt dicebat ſignificans q̄ moꝛ⸗
te eēt moꝛiturꝰ. Rn̄dit ei turba
Nos audiuimꝰ ex lege: qꝛ chꝛs
manet in eternū Et quō tu dicis
opꝫ exaltari filiū hoīs. Quis ē
iſte filiꝰ hoīs: Dixit ḡ eis ieſus.
Adhuc modicū lumē in vobis
eſt. Ambulate dū lucē habetis:
vt nō tenebꝛe vos cōpꝛehēdāt.
Et q̄ ambulat i tenebꝛis neſcit
q̄ vadit. Dū lucē hētis credite i
lucē: vt filij luciſ ſitꝫ. Hec locu. ē
ieſus: ⁊ abijt ⁊ abſcō. ſe ab eis.

Ante ſex dies paſce

⁊c. Joā. xij. Jn p̄nti euāg. in
q̄ narrat̄ quō chꝛs ſabbo an⸗
te dn̄icā palmaꝝ exiēs de de
ſerto in q̄ latuerat venit bethaniā: ⁊ ſe
quēti die in hierl'm: ⁊ ibi p̄dicauit/ tan⸗
gunt̄ tria pūcta: que ſunt Murmura⸗
tio: Aſſociatio: ⁊ Pꝛedicatio.

Quātū ad p̄mū in q̄ tangit̄ murmu⸗
ratio iude ꝑ effuſione vnguēti: opꝫ ſolū
aliq̄ declarare ꝟba (Añ ſex dies paſce)
.i. ſexto die añ paſca. i. ſabbo añ dn̄icam
palmaꝝ. Dic̄ aūt Theo. ꝙ tūc incipie
bant conuiuare ⁊ ſolēnizare qꝛ in craſti⸗
nū. i. in die palmaꝝ erat. x. dies mēſis/ i
q̄ agnꝰ imolādꝰ ſegregabat̄ a grege (ve
nit Bethaniā vbi erat Lazarꝰ moꝛtuꝰ:
quē ſuſcitauit ieſus. Fecerūt aūt ei ce⸗
nam) in domo Simonis lepꝛoſi. vt dꝛ
Mat. xxvj. Nec obſtat ꝙ Martha mi
niſtrabat/ vel Lazarꝰ recūbebat: quia
vtrūq; potuit in domo auūculi vicina
fuiſſe (⁊ martha miſtrabat: lazarꝰ vero
vnꝰ erat ex diſcūbētibꝫ cū eo. Maria ḡ
accepit librā vnguēti) Ecce magnifice
tiā marie (nardi piſtici p̄cioſi) Dr̄ aūt
piſtici ſm Aug. a loco vn̄ erat vnguētū.
Uel piſtici. i. fidelis ſm Alchui. Piſtiꝫ
em̄ grece latie dꝛ fides. Nō ei erat adul
teratū alijs ſpeciebꝫ ſeu ſophiſticatū (⁊
vnxit pedes ieſu: ⁊ ext. capil. ſu. pe. eiꝰ:
⁊ domꝰ iple. eſt ex odo. vnguēti. Dic̄ ḡ
vnꝰ ex diſci. ſu. iudas ſcariothis) ſic di
ctus eſt a ſcarioth vico. Jn̄ em̄ dꝛ. hic ⁊
hec ſcariothis. ⁊ h̄ ſcariothe) q̄ erat eū
traditurꝰ. Quare h̄ vnguētū nō venijt
trecētiſ denarijs: ⁊ datū eſt egenis) Sꝫ
ꝯ qꝛ alij dicūt diſcipl'os/ ⁊ nō ſolū iudā
murmuraſſe. Ad h̄ dr̄ Augu. de ꝯſen.
euā. ꝙ alij ponūt plr̄m nūeꝝ ꝑ ſingl'ari.
vel vt dr̄ Joā. de ſolo iuda memit: qꝛ la
tro erat. Alij ꝟo ꝓpt̄ paupeꝝ curā mur⸗
mur ꝯceperūt: aut ⁊ ꝟba exp̄ſſerūt. (Di
xit āt h̄ nō: qꝛ de egenis ꝑtineret ad eū)
ſ. q̄ntū ad affectū. ꝑtinebat autē q̄ntū ad
officiū: qꝛ erat diſpēſatoꝛ (ſꝫ qꝛ fur erat
⁊ locl'os hn̄s). i. cuſtos exn̄s loculoꝝ ſi⸗
ue burſe dn̄i ac ꝯdiſcipl'oꝝ. Et ſꝫ Aug.
dn̄s admiſit ⁊ tolerauit furem vt diſca
mus malos tolerare. Et ei loculos dn̄s
cōmiſit ſm Chꝛyſ. ne aliquā hr̄et occa⸗
ſionē ⁊ diceret. pecuniaꝝ deſiderio do⸗
minū ꝑdidi. Uel ſm Theo. qꝛ minimꝰ
erat. Maioꝛ ei eſt pecunie diſpēſatio/ q̄
doctria. Hūit aūt locl'os dn̄s ſꝫ Aug.
vt ſciret eccl'ia qn̄ locl'os hr̄e pōt. et ſm
s. Tho. in ſignū ꝙ h̄ nō derogat ſūme ꝑ
fectōi. ⁊ ſm eūdē in ſignū ꝙ illō Mat.
vj. Nolite ſoliciti eſſe: nō ſignat ꝙ nihil
in craſtinū reſuet̄ (ea q̄ mittebāt̄: chꝛo
paupi ⁊ collegio ſuo (poꝛtabat) ⁊ ꝯūr
cupiebat hr̄e ſꝑ burſā plenā: vt meliꝰ in
de ſubtraheret. (Dixit ḡ Jeſus) volēs
rōnabil'r excuſare mariā. Dic̄ ei Chꝛy.
⁊ s. Tho. ꝙ mł'ta bona ſt̄/ de qbꝫ ſi cōſi
liū peteret̄ añq; fierēt ea nō ꝯſuleremꝰ
qꝛ poſſent fieri melioꝛa: ſꝫ tn̄ ſi iā cepe⸗
rint fieri/ nō ſt̄ ꝓhibenda dūmodo ſint
bona. Et ſic dicūt ꝙ dn̄s añq; Maria
effudiſſet vngentū: foꝛte illō dari pau⸗
peribꝫ maluiſſet (ſed tn̄ poſtq; iam res
agebat̄ dixit: Sinite illā) Ex h̄ ptꝫ ꝙ
plures erant murmurātes (Ut in dieꝫ
ſepulture mee ſeruet illud) non idē nu⸗
mero: ſed ſpecie/ vel genere: ſm ſanctuꝫ
Tho. Beatus autē Mattheus dicit.

Preuenit vngere corpus meū in ſepulturā.i.morte ſepulture. Exponit̄ āt iſte paſſus tā varie vt meli⁹ iudicē ꝓpriā tm̄ expōnē ponere. Sciendū eſt ḡ ꝙ dubiū eſt: an Maria pſciuerit mortē chriſti. Quidā em̄ iō dicūt ꝙ nō: q2 ex ſcriptura nō hr̄. Et ſic ſenſit s. Tho. di. h̄ illā feciſſe ex q̄dā inſtictu nature. ſic̄ freq̄nter aliq̄ ad aliq̄d faciendū mouent̄: cui⁹ rōnē nō intelligūt. vt Caiphas Joan. xj. Vex nō incōuenit ꝙ ſciuerit eā: q2 fuit familiariſſima chr̄o: ⁊ ꝟbū eius audiebat libēriſſime. Si ḡ chr̄s. xij. diſcipl'is p̄dixit paſſionē: quā ⁊ mr̄ filioꝝ Zebedei itellexit: nō ē irrōnabile ꝙ etiā huic cui p̄mo voluit poſt reſurrectōez apparere eā p̄dixerit. Tū etiā q2 potuit a b. ꝟgine q̄ ibi ꝓculdubio aderat ſic̄ ⁊ poſt aderat cruci in die paſſiōis: de his edoceri. Dato tn̄ ꝙ illā nō ſciuerit: tn̄ cū eſſet nobiliſſima / nō potuit eā latere ꝯſiliū iudeoꝝ de morte chr̄i. Timuit āt ne chr̄o occiſo illuz inūgere nō pmitteret̄: nec tn̄ erat ſine ſpe vngēdi cadauer. Et iō ⁊ p̄uenit inūgere corp⁹: ⁊ tn̄ ſeruauit etiam aliq̄d de vnguēto ad vnguēdū ſi poſſet in ſepulchro. Vnū ḡ fec̄: q2 vnxit. ⁊ de h̄ dicit Matth. p̄uenit vngere corpus ⁊c̄. aliud facere cogitabat: ⁊ de h̄ dixit Joānes. vt i diē ⁊c̄. Diſcipl'i āt rep̄hendebāt eā de eo qd̄ fecerat. ⁊ reſiduū vnguēti forte vēdi volebāt: ⁊ chr̄s eos de vtroq3 cōpeſcuit. De p̄mo q̄dez vt d̄r Mat. De ſcd̄o vt d̄r Joā. (Pauperes em̄ ſp̄ hēbitis vobiſcū: me aūt ſp̄ nō hēbitis).ſ. q̄tū ad p̄ſentiā corp̄alez. Quantū em̄ ad diuinitatē: ⁊ q̄tū ad p̄ſentiā ei⁹ in ſacramēto euchariſtie: ⁊ q̄tū ad p̄ſentiā p grām ⁊ amorē in cordibus ſe amantiū. ⁊ q̄tū ad ſpecialē ꝓuidentiā quā h3 de bonis d̄r Matt. vlt. Ecce ego vobiſcū ſū ⁊c̄. (Cog̃uit ḡ turba mlt̄a ex iudeis q2 illic eſſet: ⁊ venerūt nō ꝓpt̄ ieſum tm̄: ſed vt Lazaꝝ viderēt quē ſuſcitauerat a mortuis) Deſiderabant em̄ videre ſuſcitatorez q̄triduani mortui: ⁊ ip̄m ſuſcitatū: ⁊ de futura vita aliq̄d itelligere ab eo q̄ īnō redierat: .i. Lazaro. q2 hmōi deſideriuz inatū eſt hoī. vt d̄r s. Tho. (Cogitauerūt aūt p̄ncipes ſacerdotū vt ⁊ Lazarū interficerent. qm̄ mlt̄i ꝓpt̄ illū abibāt ex iudeis (a hieruſalē in bethaniā: vl' a ſynagoga ad fidē) ⁊ credebāt in ieſū. O ſtulticiā. Sz q̄re nō ita actū eſt circa alios reſuſcitatos ⁊ ſanatos a dn̄o: Rn̄det Chryſ. et s. Tho. ꝙ ꝓpter q̄ttuor. Prio: q2 h̄ miraculū fuit patēs corā mlt̄is ⁊ magnū. Scd̄o: q2 lazarus erat pſona inſignis. Tertio q2 tc̄ erat feſtū i q̄ tot⁹ ꝑpl's erat ꝓpe bethaniā. Quarto: q2 nō pſſant calūniari h̄ fcm̄ fuiſſe ꝯ legē q̄ſi in ſabbo ꝑpetratū: ſic̄ fecerāt de ceco nato. Jtē3 ei ꝯcurrētibꝫ tot⁹ q̄dē mōs cōuerti debuiſſet. ſed corda q̄ fuerāt vicioꝝ inuidieq3 vel marie armis occupata: cōtra deū armāt̄ ad pugnā.

Quantū ad ſcōm tangit̄ quō chr̄s ſolēniter fuit aſſociat⁹ in hierl'm i die palmaꝝ: ibi (Jn craſtinū aūt turba mlt̄a q̄ venerat ad diē feſtū cū audiſſz q2 ieſus venit hierl'ymā: acceperūt ramos palmaꝝ: ⁊ pceſſerūt obuiā ei ⁊ clamabant. Oſanna bn̄dic. q̄ ve. in no. dn̄i rex iſrl'. Et inuenit ieſus aſellū ⁊ ſedit ſup eū: ſicut ſcp̄tū eſt. Noli timere filia ſyon: ecce rex tu⁹ venit ſedens ſup pullū aſine. Hoc nō cog̃uerūt diſcipl'i ei⁹ p̄mū) .i. ante paſſionē ſm s. Tho. (ſed qn̄ gl'ificatus eſt ieſus) .i. qn̄ gl'ioſus reſurrexit ſm Aug. (tūc recordati ſunt) .i. intellexerūt nouit̄. ſic̄ q̄ recordat̄ intelligit de nouo actualit̄ qd̄ p̄us nouerat habitualit̄ (q2 hec erāt ſcp̄ta de eo: ⁊ hec fecerūt ei) q̄.ſ. erāt ſcp̄ta (Teſtimoniū ḡ phibebat turba q̄ erat cū eo qn̄ Lazaꝝ vocauit de monumēto: ⁊ ſuſcitauit eum a mortuis) Vbi patet tot interfuiſſe ſuſcitationi Lazari ꝙ poterant dici turba: qd̄ ſonat mlt̄itudinez magnā (Propterea ⁊ obuiā venit ei turba q̄ audierāt eum feciſſe h̄ ſignū. Phariſei ḡ dixerūt ad ſemetipos. Videtis q2 nihil pficim⁹. Ecce mūdus tot⁹ poſt eū abijt) id eſt quaſi totus ꝑpl's. Eſt em̄ hyperbole.

Quātū ad triū tangit̄ p̄dicatio quā illa die fecit i hierl'm: ibi. (Erāt aūt gētiles q̄dā ex his q̄ aſcēderāt vt adorarēt in die feſto) L3 ei eēnt gētiles: tn̄ idola nō colebāt: ſ3 verū deū. (Hi ḡ acceſſerūt

ad Philippū)quē.ſ.mitē videbant)qui
erat a Bethſaida galilee:ꝛ rogabāt eū
dicētes. Dn̄e volumus Jeſum videre)
Sic aūt dr̄ ſ.Tho.chr̄s iudeis tm̄ p̄di-
cauit pſonalr̄:qđ intelligit regulariter
ꝛ p̄ncipalit̄:gētib⁹ aūt p̱ apl'os:ſm illđ
Eſa.vlti. Mittā ex eis q̇ ſaluati fuerit
ad gentes:ꝛ annūciabūt gl'iaʒ meā gen
tib⁹. Hoc aūt iā p̄figurabat̄ inq̄ntū gē-
tiles chr̄o deuoti nō adierunt illū ime-
diate.ſʒ vnū diſcipl'oꝝ eiꝰ. Sʒ ſicut gē
tes ꝯuerſe p̱ apl'os vidēt chr̄ʒ i gl'ia:ita
iſti vt credo tūc chr̄ʒ viderūt ꝛ allocuti
ſūt.(Venit Philippꝰ ꝛ dr̄ andree) Qꝛ
em̄ Andreas erat eo p̄oꝛ:cū eēt p̄mus
chr̄i diſcipulꝰ:ꝛ etiā qꝛ p̱ ip̄m Philippꝰ
fuerat ꝯuerſus:vt hr̄ ex p̄mo ca. Joan.
ıđo eiꝰ ꝯſilio dirigi voluit:maxime ſm
Chryſ.qꝛ audierāt:i viā gentiū ne abi
eritis.(Andreas rurſum ꝛ philippꝰ di
xerūt ieſu. Jeſꝰ āt rn̄dit eis dicēs. Ve-
nit hoꝛa vt clarificet̄ filꝰ hoīs) ex ꝯuer
ſiōe gētiliū:vt dr̄ Augu. quā annūciat
occaſiōe hoꝝ q̇ eū videre volebāt. Sed
tn̄ vt idē ait:qꝛ gl'iam exaltatiōis debu
it p̄cedere hūilitas paſſiōis: iđ dixit ſe
granū moꝛtificādū i fidelitate iudeoꝝ:
ꝛ mltiplicādū gentilium fidelitate di.
Amē amē dico vob niſi granū frumēti
cadēs i terrā moꝛtuū fuerit ip̄m ſolum
manet. Si āt moꝛtuū fuerit mltū fru-
ctū affert) Sic em̄ ḡnū ſeminatū n̄ fru-
ctificat:niſi p̄us i t̄ra marceſcat:ꝛ vehe
mēter alteret̄ ꝛ coꝛrūpat̄:n̄ q̇dē p̱dendo
v̄tutē ſeminatiuā:ſʒ vt dr̄ ſ.Tho. ſpeciē
mutādo.ſ.p̱ ſuā ꝯuerſiōeʒ i herbā:ſic nᶜ
chr̄s q̇ ḡno cōparat̄ reddidit fructū cō-
uerſiōis gentiliū niſi a iudeis occiſus.
Deide chr̄s hoꝛtat̄ ad imitatōeʒ paſſio
nis ſue dicēs.(Qui amat aīaʒ ſuā p̱det
eā) Scđaʒ āt mētē Aug. h̄ dupl'r expo-
nit̄:ſiue p̱ aīaʒ accipimꝰ hoīs foꝛmā:ſi
ue hoīs vitā. Prio ſic(Qui amat aīam
ſuā)vere volēdo ei bona ſp̄ūalia (p̱det
eā)moꝛiendo p̱ chr̄o ſi fuerit opoꝛtunū.
Jn moꝛte em̄ q̇dāmō p̱dit̄ aīa: q̇ ad mū
dū iſtū(Et q̇ odit aīam ſuā i h̄ mōđo)eā
.ſ.moꝛtificādo vl' moꝛti exhibendo pro
chr̄o(i vitā et̄nā).i.ad vitā eternā (cuſto
dit eā) Aug. Si cupis vitā tenere cum
chr̄o:noli moꝛtē timere p̱ chr̄o: hec ille.
Alio mō ſic:(Qui amat aīaʒ ſuā)n̄ ve-
re ſʒ apparēter:volēdo ei ſenſibilia bōa
(p̱det eā)i futuro:qꝛ.ſ.et̄na vita p̄uabit̄
(Qui āt odit aīaʒ ſuā i h̄ mōđo) odit in-
quā apparēter p̄uādo eā ſenſibilib⁹ bo-
nis(in vitā et̄nā cuſtodiet eā) ꝛ ad hunc
ſenſum dr̄ idē. Noli amare aīaʒ(i hac vi
ta)ne p̱des eā i et̄na vita. Hec ille. Eſt
āt ſcđa expoſitio:vt ait.melioꝛ:qꝛ cū dr̄
p̄us:p̱det eā:ſubaudiēdū eſt:in futuro.
Sʒ p̱ his ſciēdū ē vt dr̄ ſ. Tho.ꝙ ama-
re aliq̇d ē velle ei bonum:ꝛ amare aīaʒ
ſimpl'r:eſt ei velle bonū ſimpl'r.i. bonū
q̊ aīa ſit bōa.i.ſūmū bonū qđ ē deꝰ:vel
bonū ſp̄ūale. Amare āt eā ſm q̇d:ē vel-
le ei bōa ſm q̇d:vt bōa t̄rena:ſʒ illđ p̄s.
Qui diligit iniq̇tatē odit aīam ſuā. hec
ille.(Siq̇s mihi miſtrat).i. q̇ q̄rit que
mea ꝛ n̄ q̇ ſua ſt:vt dr̄ ſ.Tho.(me ſeq̇t̄)
ſcʒ ſubeūdo moꝛtē:vt afferat fructū ml'
tū:ſi opoꝛtuerit(ꝛ vbi ſū ego:illic ꝛ mi-
niſter meꝰ erit).ſ. i gl'ia in qua tūc erat
chr̄s q̊ ad aīaʒ:ꝛ ſi nō q̊ ad coꝛpꝰ:iđ n̄ di
xit vbi ero ſʒ vbi ſū. Et iđ ſubdit̄ (ſiq̇s
mihi miſtrauerit honoꝛificabit eum p̄r
meꝰ) Aug. Miſtrat āt ieſu:q̇ nō ſua q̄-
rit:ſʒ q̇ ieſu chr̄i. Hec ille. Videt̄ g̊ p̱p̄e
dici miſter chr̄i:q̇ relictꝭ ſuis: ſaluti va
cat aīaꝝ:ſʒ etiā miſter eiꝰ dicat̄ p̄latus:
inq̄ntū miſtrat ſacr̄a.ſm illđ.j. Coꝛ.iiij
Sic vos exiſtimet ꝛc̄.ꝛ q̇libet fidel' ſer
uās mādata chr̄i:ſm illđ.ij. Coꝛ.vj. Jn
oīb⁹ exhibeamꝰ ꝛc̄. Eſt āt ſciēdū ꝙ chr̄s
ab inſtāti ſue ꝯceptiōis fuit gl'ioſus in
aīa:nō āt i coꝛp̱e neqꝫ i coꝛpeis ſenſib⁹:
vt poſſet myſteriū redēptiōis op̱ari:vt
dr̄ ſ.Tho.iij.q.xxxiiij.ꝛ.q.lxvj. Relin-
q̄bat āt chr̄s in paſſiōe virib⁹ ſenſitiuis
agere qđ ſuū erat:dolēdo:ꝛ fugiēdo:et
abhoꝛrēdo doloꝛoſa:vt idem dr̄.q.lxvj
vbi ſ̄. Qꝛ g̊ chr̄s fuerat hoꝛtatꝰ ad ſe p̱
moꝛtē ſeq̄ndū:ꝛ aliq̇s potuiſſet dicere:
tu ſecure potes moꝛtem ſubire:qꝛ nihil
mali times:voluit oppoſitū oſ̄ndere:cū
ſubdit̄(Nūc aīa mea turbata ē)hoꝛroꝛe
moꝛtꝭ. Que turbatio n̄ erat ꝯ rōnē:ſed
ſm rōnē excitata:ad oſ̄ſiōeʒ vere hūani
tatꝭ:ꝛ ad iſtruendū ne recuſemꝰ moꝛtē
etiā cū turbamur. Turbat̄ aūt p̱p̄e qđ

cõmouet excedẽs modũ ſue tranqllita-
tis:ſicut mare cõmotũ turbatũ dicim⁹:ſʒ
ſ. Tho. turbat igit ſenſitiua ps aĩe:qñ
aliq̃bꝫ motibꝫ mouet:vt ſpe vł tiore:vel
hmõi paſſiõibꝫ. Sed hec turbatio qñq3
ſiſtit ſub rõne:ꝛ qñq3 limites eius exce
dit:cũ.ſ.ipa rõ ꝯturbat qđ i nullo ſapien
te fit. Vñ ſm ſtoicos ſapiẽs ñ turbat.ſ.
q̃ntũ ad rõnẽ:ꝛ maxĩe chꝛs q̃ ẽ ſapia dĩ.
In eo g̃ nõ fuit turbatio ſup̃ vł ꝯ:ſʒ ſm
rõnẽ:q2 i eo nulla fuit paſſio niſi quã ipe
ꝯcitauit:q2 i eo vires iferiores ita rõni
ſubdebant: q̄ nihil agere vł pati pote-
rãt:niſi qđ rõ ordiabat. Vñ dĩ Ioã.xj.
q̄ turbauit ſemetipʒ. Hec oia idẽ.(ꝛ qđ
dicã?).q.d.ſm affectũ ſenſualitatꝫ dicã
(pr̃ ſaluifica me ex hac hora)ſʒ tñ ſm rõ
nẽ dico(ſʒ ꝓpt h̃)vt moriar(veni) ſponte
(in hãc horã. Pr̃ clarifica nomen tuũ)ꝑ
mortẽ meã: faciendo tuam volũtatẽ :et
ñ meũ appetitũ ſenſitiuũ. Sʒ ꝯ. Nã vt
dĩt apłs ad Heb.v. Chꝛs exauditꝰ eſt.p
ſua reuerẽtia.ſ.i omibꝫ. Ergo ſi petiuit
ſaluari ꝛ libari a paſſiõe:nõ fuiſſʒ paſſ⁹
qđ ẽ falſũ. Ad h̃ dĩt ſ.Tho. q̄ iſtã petiti
onẽ rõ nõ ꝓpoſuit ꝓp̃o motu:ſʒ q̃ſi aduo
cata ꝛ ex ꝑſona naturał effectꝰ recuſan-
tis mori. Eſt ãt exauditꝰ in his q̃ rõ ex
ſua ꝑte petebat:ꝛ vt exaudiẽda. Et idõ
Chry.legit introgatiue. Quid dicam?
Nunq̃d h̃. Pr̃ ſaluifica me ex hac hora?
q̃ſi dicat nõ: ſʒ ꝓpterea veni i hãc hora:
q̃ſi dicat. Nõ eſt iuſtũ vt liberer a paſſi
one:q̃ veni pati. Petitiõeʒ aũt ſuã ꝓpo-
nit rõ(pr̃ clarifica nomẽ tuũ).i.filiũ tu-
um ſm ſ.Tho.q2 cũ nomẽ dicat a noti-
tia q̃ſi notamẽ:eſt q̃ mãifeſtat res:ꝛ fi-
lio mãifeſtat pr̃. Vł nomẽ tuũ ſm eũdẽ
.i.potẽtiã ꝛ gł iam tuã. Et in h̃ petit fi-
liũ pati:ꝑ cuius paſſiõeʒ nomẽ dei erat
clarificãdũ(Venit g̃ vox)formata ꝑ an
gelũ imediate ſm Gre.(dicẽs. Et clari
ficaui)ſm Aug.añ mũdũ:ꝛ i natiuita-
te ex v̾gie:ꝛ i baptiſmo:ꝛ i miraclis(et
iterũ clarificabo)i reſurrectiõe:ꝛ aſcen-
ſiõe:ꝛ mũdi ꝯuerſiõe. Iſta aũt vox ſm
Chry.fuit bñ ſignificatiua et expꝛſſiua:
ſʒ adeo velox q̄ rudes ꝛ dſidioſi eã ñ ꝑ-
ceperũt:idõ varie d̾ ea ſentiebãt. Fuit ãt
a tota trinitate ꝑ angelũ formata:ſʒ tñ

vox patris dĩ:q2 ad eã rep̃ſentandã for
mata ẽ. Et venit ꝓpt turbã:q2 dicebant
phariſei q̄ a deo iſte hõ nõ ẽ. Dĩ g̃. Tur
ba g̃ q̃ ſtabat ꝛ audierat:dicebat toni-
truũ factũ eſſe) Aliĳ dicebãt:angelꝰ ei
locutꝰ eſt. Rñdit ieſus ꝛ dixit. Nõ ꝓpt
me vox hec venit:ſed ꝓpt vos)vt credat
tis quia a deo ſum. Ego em̃ iſta voce i-
ſtrui non indigeo:q2 nihil mihi attulit
qđ neſcirẽ. Oſtendit aũt ſm Cryſ. ꝯñr
ꝛ modꝰ iſtiꝰ glie:cũ dĩ(Nũc iudiciũ eſt
mũdi) Eſt aũt ſʒ Aug. dei duplex iudi
ciũ:ꝯdemnatiõis.ſ.ꝛ p̃miatiõis:vt ge-
nerale i fine mũdi:ꝛ ſpeciale i morte cu
iuſq3. Aliud eſt iudiciũ diſcretiõis fide
liũ ab ifidelibꝫ:ꝛ de iſto vt ait h̃ eſt ſer-
mo(Nũc)id eſt ſtatim poſt hoc(p̃nceps
huiꝰ mũdi)id eſt hominũ mũdanoꝝ ſm
Aug.nõ aũt huiꝰ mũdi.i.celi vel terre
.i.diabolꝰ(eĳciet foras)a cordibꝫ infide
liũ ꝛ pctõꝝ q̃bꝫ dominat:dum ad me cõ
uertent. Vel aliter.nũc iudiciũ ẽ mũdi
.i.ꝑ mundo:nõ ꝯ mundũ:vt.ſ. liberet a
diabolica poteſtate:ꝛ nullꝰ ei ſubdat in
culpa vł pena niſi volẽs:q2 diabolꝰ per
paſſionẽ eiectꝰ eſt.i.ꝑdidit ſolitã ꝑtãteʒ
Sʒ arguit cõtra p̃dicta. Nã ſi diabolꝰ
eiectꝰ eſt foras:iã non tentaret ſic ꝑus:
qđ eſt falſũ. Rñdet ſ.Tho. q̄ diabolus
qñ homo eſt i pctõ:regnat i eo ꝛ tentat
illũ ab interiori. Vbi v̾o hõ deſinit eſſe
de mũdo:ſolũ ab exteriori regnat ꝛ ten
tat. Sic g̃ eiectꝰ eſt foras:q2 effectꝰ pcti
in hoie nõ eſt ab iteriori:ſʒ ab exteriori
Hec ille. Qui obſcure videt loq̃.ſed vt
colligit.iĳ.q.xlix.ar.ĳ. ad ſcđm intẽdit
ſic dicere. Diabolꝰ ſuꝑato hoie ꝑ pctm̃
habebat ꝑtãteʒ impediẽdi hoiem a ſua
ſalute q̃ntũ ad tertiũ. Pꝛio inq̃ntũ po-
terat ex iuſticia dei hoiem in pctõ tene-
re ſiue i ſtatu pcti:nõ q2 hõ nõ poſſʒ pe-
nitere:ſed q2 nõ poterat ſe educere d̾ ſta
tu pcti. Et ſcđo inq̃ntũ poterat hoieʒ ñ
liberatum a ſtatu pcti deducere ad alia
peccata: q̃ omnia exñs in tali ſtatu caue
re nõ põt diu:ꝛ ſi ſingula. Vñ q̃damo
ab interiori p̃cipitabat hominẽ in mor
tale peccatũ:non q2 moueret volũtatẽ:
ſed q2 ad talẽ ſtatũ ſuadẽdo deduxerat
in quo quis nõ põt non peccare. tertio

ĩnq̃tũ pot͛at detinere in limbo etiã iu
ſtos. Per paſſionẽ ḡ chꝛi eiect⁹ eſt q̃ ad
duo ꝓma: ẽt añq̃ ipa fuiſſet expleta: qꝛ
ꝟtute ei⁹ hõ ſurgebat a ſtatu pcti: ⁊ ꝯñr
cauebat a pcīs ꝯñtibꝫ alia pcã. Quo ad
t͛ciũ ꝓo eſt eiect⁹ qñ ipa fuit cõſũmata.
Scdo arguit̃. Nã ſi pnceps hui⁹ mũdi
eĳcit̃ foras nũc: nõ ḡ añ paſſionẽ chꝛi: ⁊
ꝯñr tũc iuſti nõ fuerũt libati a pctõ. Rñ
det s. Tho. q꞉ añ paſſionez fuit eiect⁹ a
ſinglaribꝫ ꝑſonis: ſꝫ nõ a toto mũdo ſic̃
poſt. qꝛ qḋ tũc factũ eſt i paucꝭ: poſt fcm̃
eſt in mltis. Uel vt dr: añ paſſionẽ fue-
rũt iuſti libati a pctõ / ſed nõ totalr: q̃a
nõ introducebant̃ in regnũ ſic̃ poſt ſub
lato flãmeo gladio qñ dictũ eſt. Hodie
mecũ eris in ꝑadiſo. (Et ego ſi exaltat⁹
fuero) i. cũ fuero exaltat⁹ ſm Aug. Nõ
em̃ dubitat ſe exaltãdũ: vt ait in cruce
ꝑ paſſionẽ (oia trahã ad meipm̃) omĩa
ſinq̃ ſm Aug. vel ſpm̃ ⁊ aiam ⁊ corp⁹.
Uel ſm eundẽ: oia: oẽs hoies pdeſtina
tos. Ul' ſm eũdẽ oia gñã hoim. Credo
aũt tũc fuiſſe ꝓuerbiũ q꞉ q̃ ſuſpendebat̃
exaltari a t͛ra dicebat̃. iõ turba itellexit
q꞉ chrs de ſua morte loqueret̃. Uel ſm
Chry. ñ itellexerũt qḋ facere cogitabãt
nõ ex ifuſa ſapia: ſꝫ ſtimulãte cõſciẽtia.
Hoc aũt dicebat ſ͛cans q̃ morte eẽt mo
ritur⁹. Rñdit ei turba (Nos audiuim⁹
ex lege. i. ex ſcptura (qꝛ chrus manet in
et͛nũ) in mltis em̃ locꝭ ſcpture fit men
tio de chꝛi et͛nitate. vt Dañ. vĳ. Et po-
teſtas ei⁹ ptãs et͛na (⁊ quõ tu dicꝭ: opꝫ
exaltari filiũ hois?) Nõ dixerat nũc ſta
tim chrs: opꝫ exaltari filiũ hois. vt dic̃
Aug. ſed qꝛ ſup̃ ſe filiũ hois dixerat: cũ
dixit. venit hora vt clarificet̃ fili' hois.
Jõ illõ retinẽtes ſic dicũt. (Et q̃s ẽ iſte
fili⁹ hois?) q. d. ſi tu es ille: nõ es chꝛus
q̃ in et͛nũ manet: ſi eſt ali⁹ dic q̃s ſit ille
Chrs aũt cõmẽdauit eos de h̃ q꞉ noue-
rant chꝛm et͛nũ di. (Adhuc modicũ lu-
men in vob eſt) ꝑ h̃. ſ. vt dr Augu. qꝛ in
telligitꝭ chꝛm eſſe et͛nũ. Sꝫ iſta cogni-
tio eſt impfecta: qꝛ nõ ꝑcipitis q꞉ mors
ei⁹ ſtat cũ et͛nitate ei⁹ poſt reſurrectõez
(Jõ ambulate). i. ꝑficite in cognitiõe:
(dũ lucẽ habetꝭ). i. dũ ego ſum pſens ⁊
docẽs. vel ſm Chry. Dũ durat pñs vi-
ta (vt nõ tenebꝛe) igñantie ⁊ culpe / vel
tenebꝛe dãnatiõis (vos ꝯphendãt. Et
q̃ ambu. in tene. ne. q̃ vadat. Dũ lucez
habetꝭ: credi. in lu. vt filĳ lucꝭ ſitis.). i.
filĳ dei ꝑ grãm. q̃ ds eſt lux. (Hec locu.
eſt ie. ⁊ abĳt ⁊ abſcon. ſe ab eis) oñdens
q꞉ in tenebꝛis ĩfidelitatꝭ remanerẽt.

In cena dñi.
Textus euãge. Joã. ca. xiĳ.

Ante diem feſtũ paſche
ſciẽs ieſus qꝛ venit ei⁹
hora: vt trãſeat ex hoc
mũ. ad pa cũ dilexiſſet
ſuos q̃ erãt in mdõ: in finẽ dile
xit eos. Et cena fcã cuꝫ diabol⁹
iã miſiſſet in corꝫ vt traderet eũ
iudas ſimonis ſcariothis: ſciẽs
qꝛ oia dedit ei pꝛ in man⁹. ⁊ qꝛ a
do exiuit: ⁊ ad deũ vadit: ſurgit
a cena ⁊ ponit veſtimenta ſua.
Et cũ accepiſſet linteũ pcinxit
ſe. Deinde miſit aquã in peluĩ:
⁊ cepit lauare pedes diſciploꝝ:
⁊ extergere linteo q̃ erat precin
ctus. Venit ḡ ad ſimonẽ petrũ.
Et dr ei petr⁹. Dñe: tu mihi la-
uas pedes? Rñdit ieſus ⁊ dixit
ei. Qḋ ego facio tu neſcis mõ:
ſcies aũt poſtea. Dic̃ ei petrus.
Nõ lauabis mihi pedes in eter
nũ. Rñdit ei ieſus. Si nõ laue
ro te: nõ hẽbis ptem mecũ. Dic̃
ei ſimon petrus. Dñe nõ tm̃ pe
des meos: ſed ⁊ man⁹ et caput.
Dic̃ ei ieſus. Qui lot⁹ eſt nõ in-
diget niſi vt pedes lauet: ſꝫ eſt
mũdus tot⁹. Et vos mũdi eſtꝭ
ſed non oms. Sciebat em̃ quiſ
nã eſſet qui traderet eũ ꝓpterea
dixit: non eſtis mundi omnes.
Poſtq̃ ergo lauit pedes eoꝝ:
accepit veſtimenta ſua: et cum
recubuiſſet: iterum dixit eis.